

Pozdravljeni.

Sem šestletni deček in ime mi je Kris. Rodil sem se s hudo gensko napako, zaradi katere sem iz meseca v mesec težje dihal, jedel in se premikal. Navkljub vsemu sem bil zelo zvedav dojenček, ki je ob ljubeči mami in tatiju pridno rasel. Ob tem pa je žal moja huda bolezen iz dneva v dan bolj napredovala. Spoznal sem Palčico, ki pravi, da je v mojih očeh videla misel Želim si živeti. Zdravniki iz Amerike so nam sporočili, da mi lahko rešijo življenje. A potreboval sem zdravilo, ki je bilo takrat najdražje na svetu. Skupaj so takrat dobrodelni škratki zame zbrali 2.300.000, 00 evrov. Pomagali so prav vsi in še danes sem jim s staršema in Palčico neizmerno hvaležen. Z letalom sem se odpeljal novemu življenju naproti. Po prejetju zdravila sem se lahko že po nekaj dneh prvič sam kotalil. V Ameriki sem srečal tudi izjemna košarkaša Luko Dončiča in Gorana Dragiča, pa hokejista Anžeta Kopitarja. Danes živim prijazno življenje in lahko s svojimi sovrstniki obiskujem vrtec. Jeseni pa začnem obiskovati prvi razred. Rad se igram z lego kockami, rad berem knjigice in pojem, rad plavam in raziskujem različne koticke v naravi. Z denarjem, ki so ga takrat škratki zbrali, pa je Palčica pomagala že več kot 150 hudo bolnim otrokom in še bo pomagala.

Spoznal pa sem tudi malega modrookega dečka po imenu Urban. Na njegovem obrazu vedno sije nasmeh, a žal ima tudi on hudo gensko bolezen. Urban ne more govoriti in niti hoditi. Spoznal je slovensko košarkaško reprezentanco. Ko sva se srečala, sem mu pripovedoval resnično pravljico o dobrodelnih škratkih, ki so mi pomagali in mi rešili življenje. Radovedno mi je prisluhnil ter me nagajivo pocukal za lase. Tudi zanj delajo zdravilo, v Španiji ga bodo naredili. Po prejetju tega čudežnega zdravila, bo lahko tudi Urban rekel svoji mami Rad te imam. Takrat bova skupaj pripovedovala zgodbe, ustvarjala in tekala po cvetočih travnikih. V Tednu otroka sem tudi jaz zanj v svoj vrtec odnesel srebrn kovanček. Skupaj z otroki smo po vrcih in šolah Slovenije zanj s kovanci napolnili Lončke upanja in tudi njemu bomo podarili prijaznejše življenje.

Z Urbanom vam bova predstavila najino prijateljico. Ime ji je Lora, ima dve leti in nedolgo nazaj je začela obiskovati vrtec. Rada prebira knjigice, čeblja na svoj način in se radoživo kobaca. Ko je srečna, veselo ploska in se nežno smehlja. Ima hudo gensko napako, ki ji tako nagaja, da ne zmore govoriti, hoditi in živeti kot njeni sovrstniki. V Sloveniji bomo zanjo zbirali srebrne kovančke upanja. Z zbranim denarjem bodo raziskovalci naredili zdravilo, ki bo pomagalo Lori, da bo nekega dne stekla staršema v naročje in vsem vam z nama rekla HVALA.

Hvala, ker boste skupaj z nami podarili tudi Lori novo življenje. Vsak kovanček je dragocen kamenček na poti do njene ozdravitve, do njenih zdravih nasmehov in do iskric sreče v njenih očeh.

POSTANIMO LUČKA TUDI V NAJTEMNEŠIH TUNELIH OTROK.

Kris in Urban
s Palčico Pomagalčico

